

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς 4ε. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον άρθρον (τί οφείλει νὰ πράξῃ ἡ Εὐρώπη
ἐν Κρήτῃ) — Ἡμεῖς καὶ οἱ Βούλγαροι. —
Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν (καὶ ἡμεῖς περὶ ἡμῶν
αὐτῶν) — Ἀγγέλματα καὶ ὁρροί. — Τὰ ἐν
Κρήτῃ (ὁ ἐπιτάμιος λόγος τοῦ πρίγκιπος
Γεωργίου). — Μικρὰ Ἀσία (στατιστικαὶ
καὶ ἄλλαι πληροφορίες περὶ τῆς ἐπαρχίας
Ρόδου). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι
εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς (ἡ ψευδογλωσσολογία ἐν παρα-
δείγματι ὑπὸ Α. Ν. Σκιαῦ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 27 Ἀπριλίου 1905.

Φαίνεται, οἱ αἱ οὐκ αἰδέσθαι κρίσεις αἱ ἀπαιτού-
νται ἀμέσους καὶ ταχείας ἀποφάσεις δὲν μω-
ραίνουσι μόνον τοὺς μικροὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς
μεγάλους. Διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς πάντα λο-
γικῶς κρίνοντα τὰ πράγματα — εὐτυχὲς ἡ λο-
γικὴ εἶναι περιουσία, ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ εἰς
τοὺς μικροὺς — ἄλλως νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐν
Κρήτῃ ὑποστολὴν τῆς ἐλληνικῆς σημαίας.

Καθ' ὃν χρόνον ἐδόχληρος ἡ Κρήτη συν-
ταράσσεται ὑπὸ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πόθου
τῆς ἐνώσεως, χωρίζεται ἡ εἰς δύο στρατό-
πεδα διχογνωμοῦντα μόνον περὶ τοῦ τρι-
πύλου, καὶ ὅν πρέπει νὰ ἐπιδιώχῃ ἡ ἐκπλήρωσις
αὐτοῦ, καὶ ἡ διχογνωμία αὕτη ἀρχίσασα νὰ
βλάψῃ καὶ δι' αἵματος ἀδελφικοῦ ἀπειλεῖ
νὰ καθιερώσῃ κυριολεκτικῶς ἐλὼκληρον τὴν
ἡσῶν, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν προστατίδων Δυ-
νημῶν, οἱ ἐρημνέες οὗτοι τῶν κενῶν βου-
λευμάτων τῆς σοφῆς καὶ κραταιᾶς καὶ φι-
λανθρώπου Εὐρώπης δὲν εὗρον ἀντάξιον τῶν
ὕψηλων μεριμνῶν των ἄλλο μέλημα ἢ τὸ
τῆς ὑποστολῆς τῆς ἐλληνικῆς σημαίας. Δὲν
ἔβλεπον νὰ προσκυρώσωμεν εἰς ὅλους τοὺς
ἀντιπροσώπους τῶν προστατίδων τούτων Δυ-
νημῶν τὴν ἀσεβῆ ἀπογύμνωσιν ἐνὸς νεκροῦ
τῆς συνόδου, δι' ἧς καὶ ὁ θανὼν ἠθέλησε καὶ
ἡ πρίγκιψ Γεωργίος τὴν ἱερὰν ἐκείνου θέλησιν
σεβόμενος διέταξε νὰ περιδληθῇ τὸ νεκρὸν
σῶμα. Τὴν τιμὴν τῆς ἀφαιρέσεως τῆς νεκρί-
δος ἐκείνης συνόδου, διότι ἔφερε τὸ λευκοῦ-
ναι χρώμα τὸ παραδόξως προκαλοῦν ἐπ' ἐ-
σχιστὸν ὁραλῶν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας
Ἰταλοὺς, προσέμενον ἀποκλειστικὴν εἰς τὸν
ἐν Χανίοις ἀντιπρόσωπον τῆς Ἰταλίας κ. Νέ-
γρον.

Ἀλλ' εἶναι ταῦτα ἀντάξια τῶν φροντίδων
τῆς Εὐρώπης; Ἀλλ' εἶναι συμφωνὰ πρὸς
τὴν μέγα ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως τῆς ἀπαντα-
χοῦ ποῦ καὶ σκιά ἐστὶ τουρκικῆς κυριαρχίας
ὅρισταται ταραττομένης Ἀνατολῆς; Διότι
τὴν ἐν Κρήτῃ ἀπαρδῆλτος μετὰ τὴν ἐξω-
σιν τῶν Τούρκων ἐγκαθιδρυθεῖσαν τάξιν ἀνε-
πίδεκτον οἷος ὀλίποτε ἀμφισβητήσεως εἶναι,
ὅτι ἐτάραξε τὸ ἐρυθρὸν ἐκεῖνο τμήμα τῆς κρη-
τικῆς σημαίας, ὅπου ἐνθυμίζει τὸν ἐξωσθέντα
κακὸν δαίμονα, ἔλαιον δ' εἰς τὴν πυρὴν ῥί-
πτουσι οἱ πληρεξούσιοι τῶν εἰρηνοποίων Δυ-
νημῶν, ὅταν καὶ εἰς τὴν βίαν αὐτὴν κατα-
φύγωσιν, ὅπως ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς Κρη-
τας, ὅτι ὁ Τούρκος ἐντελῶς δὲν ἔφυγεν ἐκ
τῆς ἡρωικῆς καὶ ὠραίας πατρίδος των, ὅτι
εἶναι ἐκεῖ παρούσα τοῦ Βρυκόλακος ἡ σκιά,
ὅπως ῥίπτῃ τὸν σκοτεινὸν πέπλον τῆς ἐπὶ τοῦ
ἐὐγενεστάτου ἐν ἀνθρώποις πόθου τοῦ νὰ ζῇ
καὶ ἡ Κρήτη τὸν κοινὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς
βίαν, τοῦ νὰ βαδίσῃ ἡνωμένη μετὰ ταύτης ἐν
τῷ σταδίῳ τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας.

Πολλὰ καὶ ποικίλα ὁρροῦνται τὰ βου-
λεύματα τῶν Προστατίδων Δυνάμεων. Τῆς
διπλωματικῆς φιλοσοφίας τὰ στυγνὰ καὶ πα-
ρὰ λόγια δόγματα περὶ ἰσορροπίας ἐν τῇ ἐλ-
ληνικῇ χειρὸν ἡσῶν, περὶ τηρήσεως κατηρεπι-
μένων καθεστώτων περὶ σεβασμοῦ ἀκεραιό-
τητος, ἣν κατεργάσαντο αὐτοὶ οἱ προστά-
ται τῆς, τίθενται καὶ πάλιν ἐν γρήσει ὡς
γνώμονες ἐν τῇ διευθετησί τοῦ κρητικῷ ζῆ-

τήματος. Ἀλλὰ κατὰ τῆς φιλοσοφίας ταύ-
της ὀρθοῦται ἀκατάβλητος ἡ φιλοσοφία τῶν
λαῶν, ἥς τὰς σελίδας ἔβαψαν καὶ θὰ βά-
ψωσι μετὰ τὸ αἷμα των τίς οἶδε ἐπὶ πόσας ἐτι
χιλιετηρίδας καὶ ἡ φιλοσοφία αὕτη ἀπαιτεῖ
νὰ ἐνωθῇ ἡ Κρήτη καὶ τυπικῶς, ὡς εἶναι
κατ' οὐσίαν ἡνωμένη μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς
διετέλεσεν ἡνωμένη ἐπὶ χιλιετηρίδας, ἀφ' ὅτου
ἐφώτισαν τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου τῆς ἱστο-
ρικῆς ἀληθείας αἱ ἀκρίβεις.

Δὲν θὰ βλάβῃ μόνον τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ
τὴν Κρήτην, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν, οὐ μόνον ἡ-
λικῶς, ἀλλὰ καὶ ὕλικῶς ἡ Εὐρώπη ἀναβάλ-
λουσα νὰ ἐγκρίνῃ ριζικώτερον τὰ λελυμένα,
διότι λελυμένοι εἶναι ἀπὸ τῆς 9ης Δεκεμ-
βρίου 1898, ὅτι καὶ πολιτικῶς ἡ Κρήτη ἀ-
νήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ πανελλήνιον χω-
ρὶς νὰ ἐπιδοκιμάσῃ οὕτως ἀσφαλῶς, οὐτε
τὸν τρόπον, οὐτε τὴν ἐκλογὴν τοῦ χρόνου
τοῦ ἐλευνοῦ τῶν ἐν Θερίσῳ κινήματος ὅλ-
ἐυρεθῇ ἡναγκασμένον νὰ ἀντιτάξῃ ἐμπρακτον
ἀποδοκιμασίαν κατὰ πάσης ἀποφάσεως τῆς
Εὐρώπης, δι' ἧς θὰ παρεμβάλλωνται νέα
προσκόμματα κατὰ τῆς ὁμαλῆς κινήσεως,
ἥτις ἐγγίζει ὁσημέραι πλησιέστερον τὴν Κρή-
την πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἣν οἱ ἀπὸ ἀν-
θρωπίνῃ διπλωματικῇ περινοίᾳ, καὶ ἂν ἐρεῖ-
δῇται ἐπὶ ἐκατομμυρίων λογγῶν, εἶναι δυνατὴ
νὰ σταματήσῃ. Ἑλληνικὴ θὰ γίνῃ ἡ Κρή-
τη, ὅτι ὅποτε καὶ ἂν συμβῇ, ἀλλ' ἔργον
προνοίας, δικαιοσύνης, ἡθικῆς, συνέσεως θὰ
πράξῃ ἡ Εὐρώπη, ἂν συντελέσῃ, ὥστε νὰ
γίνῃ ἑλληνικὴ ὡς οἷον τε τόχον.

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην συνεκροτήθη ἐν
Ἀθήναις συλλαλητήριον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πε-
ριαίῃ Ὁρκωτῶν κατὰ τὸν βανδαλισμὸν τῶν Βουλ-
γάρων εἰς οὗς τὸ γενναῖον ἔθνος προέβη κατὰ τῶν
ἐν Φιλίππου πόλιν ἀδελφῶν, ἀνυπεράσπιστον καὶ ἐν
ἀλγῆτι διωγμῷ εὐρισκομένον Ἑλλήνων.

Μετὰ συντόμως προσαλίς τοῦ προεδροῦ τοῦ
ὁρκωτοῦ συλλόγου κ. Σπυρίδου καὶ τοῦ γηραιοῦ
μνηστοῦ τῆς γραφίδος κ. Σ. Βουτυρά τοῦ συλλαλη-
τήριον προέβη εἰς τὸ ἐπομένον ψήφισμα:

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Σήμερον Τετάρτην 20ῆν Ἀπριλίου 1905, τῇ προσκλήσει τοῦ
ὁρκωτοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου, συνήλθον πάντες οἱ ἐν Ἀθή-
ναις καὶ Περιαίῃ Ὁρκῶτες μετὰ τοῦ Ἀθηναίου Λαοῦ ἐν τῇ Με-
γάλῃ Αἰθούσῃ τῆς Ἐταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως

Διαμαρτυρηθῶσι

πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κό-
σμον διὰ τὰς τελευταίας ἡσῶν καὶ ἐν Φιλίππου πόλιν
ὁμήγεας καὶ βιαιοπραγίας ἐναντίον τῶν αὐτῶν ἐγκατεστημένων
ἀδελφῶν ἡμῶν Ἑλλήνων, στερούμενον οὗτο τοῦ ἀπλουστεροῦ
δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἐλευθερίου ἔθν. ἐν ἡμέρᾳ, ἥτις
ἀπὸ αἰῶνος ὑπῆρξε πατρίς αὐτῶν, ἀρδευθεῖσα διὰ τοῦ αἵματος
τῶν προγόνων αὐτῶν, ὑπερασπιζομένη τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν
πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν ἐπιδρομὸν βαρβάρων
φυλῶν.

Ἐν ἡν Βερολίῳ συνηγμένη Εὐρώπη συνήνεον εἰς τὴν δι-
χοτομίαν τῆς ἀδικαίρου ὁράσεως καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς
Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὡς προνομιούχου ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν ἐ-
μπουριαν τῶν Σουλτάνων συνήνεον εἰς τοῦτο ἐκ λόγων φι-
λανθρωπίας μάλλον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ῥῆτον ὅρον τὸν καὶ ἐν τῇ Συ-
νήτῃ τοῦ Βερολίνου ἀναγραφέντα καὶ ὑπὸ τῆς Διεθνέως Ἐπιτρο-
πῆς ἐν τῷ Ὁργανικῷ Νόμῳ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἀνατυ-
χθέντα, ὅτι ἡ προνομιούχος αὕτη ἐπαρχία δὲν θὰ ἔχῃ ἑθνικὴν
χαρακτηρισμὸν καὶ οὐτὶ τὰ δικαιώματα πάντων τῶν ἐν αὐτῇ οἰ-
κούντων λαῶν ἔσονται ἐξ ἰσοῦ σεβαστά. Καὶ ὅμως ἀπὸ μακροῦ
μὲν πᾶν χρόνον, ὅπως ὅμως ἐσχετοῖς, οἱ Ἑλλῆνες, οἱ ἀρχαιό-
τεροι τῶν κατοικούντων τῆς χώρας, οἱ νομοταγέστεροι καὶ φιληπα-
χίτεροι πολῖται τῆς προνομιούχου ἐπαρχίας, ἐτίθεντο ἐκτός παν-
τὸς Νόμου καὶ ἐτίθεντο δεινότερον ἑθνικὸν διωγμὸν ἀφαιρέσαντες
ἐξ αὐτῆς εἰς τὰς φονικὰς ὁρεῖς ἐκεῖνον, ὅστις πληρώσαντες δι'
αἱμάτων καὶ καταστροφῆς τὴν Μακεδονίαν, δὲν ἀνέγονται τὴν
τελευτέραν ἀμυναν τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀλλ' αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, αἰτίνας ἀνεγύρισαν τὴν πολιτι-
κὴν χειραφέτησιν τῶν Βουλγάρων καὶ ἐκρίναν αὐτοὺς οὕτω προ-
ηγμένους ἐν τῇ πολιτικῇ, ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς ἡ παρὰ
τὰς συνήκας ταύτας κατάληψις τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἐν ἡ
ἐκτός τῶν Βουλγάρων οἰκοῦσι καὶ μέγιστος ἀριθμὸς Ἑλλήνων,
ἐκπύοντες ἐν δὲν τὰ παρῶν τὰς ἀνηκούστους ταύτας ἀδαι-
τησεις καὶ βιαιότητας τῆς Φιλιππουπόλεως, τὰς διαλυθεύσας
περιανέως πᾶσαν πολιτικὴν ὁμήγεταν καὶ δυνάμειν νὰ ἔχουσιν
συνδαιρέτως συνεπείας εἰς βάρος τῶν αὐτῶν ἀπογεννῶν ἡμῶν.

Ἡ παρούσα πᾶντομος Διαμαρτυρὴς ἐπιδοθῆναι ὑπὸ τῆς Ἐ-
πιτροπῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς κ. κ. Προσέβητες τῶν
Μεγάλων Δυνάμεων, μετὰ τῆς παρακλήσεως, ὅπως μεταδώσῃ
αὕτη πρὸς τὰς οἰκείας αὐτῶν Κυβερνήσεις.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τοῦ ὁρκωτοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου

Κ. Σπυρίδης, Σ. Βουτυράς, Γ. Πατράκης, Τριαν. Φίλιππος,
Πέτρος Ἀζωτίδης, Γ. Παράσης, Ἀλέξ. Παρδολίδης, Θ. Πασιλι-
δης, Ν. Πανιδόπουλος, Φίλιππος Κουβέλης.

Ἀ: παραβλήθη ὁ θέλων τὸ ψήφισμα τοῦτο πρὸς
τὸ κρατικὸν ὁβρεολόγιον τοῦ ὅχλου τῆς Βάρνης
καὶ τῆς Φιλιππουπόλεως, ἃς ἀναμνησθῇ ὅλην τὴν
σειρὰν τῶν βουλγαρικῶν ἡρωϊσμῶν ἀπὸ τοῦ κατὰ

τὸ 1894 ἀνοσιουργήματος τοῦ Δοσπάτη μέχρι τῶν
ἀτιμῶν τῆς Γριτσίστης καὶ Γραδοβαρίου, ἵνα κατα-
νοήσῃ τὴν διαφορὰν τῶν δύο ἐθνῶν, τὴν κολοσ-
σιαίαν, ἐξ ἧς ἀναπόφευκτος προκύπτει ὁ ἀμείλικτος
μέχρις ἐκμηδενίσεως θατέρου πόλεμος.

Πέραν τοῦ Αἵμου οἰκεῖ φυλὴ, ἥτις ἐμίανε τὴν
Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν διὰ τῶν σποραδικῶν
τῆς κλάδων αἱ ἥτις ἐπίκειται διὰ τῶν ἀνακλαδῶ-
σεων τούτων δίκην πολυπόδου νὰ καταπνίξῃ πᾶσαν
ἐλλην φυλὴν, πρώτιστα δὲ τὴν ἐλληνικὴν, διότι αὕτη
ἐκπροσωπεῖ τὸ φῶς, πρὸς ὃ προαιονία εἶναι ἡ
ἐχθρὰ τῶν Βουλγάρων, διότι αὕτη εἶναι ὁ φορεὺς
τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως, ἀγαθῶν, καθ'
ὧν οἱ Βούλγαροι αἰσθάνονται δόξαν, ὅταν θριαμ-
βεύσων.

Ἐπὶ χίλια διακόσια ἔτη προέγραψεν ἡ ἱστορία
εἰς τοὺς Βουλγάρους ἄλλην δόξαν ἢ τὴν παλαιὰ ἐρη-
μώσεως, ἀπαρρωπίας ἐσχατῆς, δεινοῦ ὀλέθρου.
Τοῦτο οἱ ἄνθρωποι οὕτω ἐπικητοῦσι καὶ σήμερον
καὶ δεικνύοντες τὴν ἐκείνην ἐκείνη ἐρημίαν, ὅταν βλέ-
πωσι τοὺς Ἑλλῆνας ἐξεγειρομένους, ὑψοῦντας τὴν
χειρὰ των βαρεῖαν κατὰ δολοφόνων ἀνδράνων, ἐξο-
λοθεύοντας τὰ κακοῦθι ἐκείνη ἐρημίαν, ἔτινα ἐλ-
λοχέοντα πληττοῦσιν ἀφανῇ διὰ τῶν ἰοβόλων
γλωσσῶν των ἀνυπόπτους διαβάτας, ταξιδιούσας
ἀθώους, γυναῖκας ἀόλους, ἀμάχους γέροντας καὶ
παιδιά, ἐμποδίζοντας ἐν γένει τὸ ἔργον τῆς κατα-
στροφῆς.

Οὐδ' ἀποροῦμεν δι' ὅσα ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ
«Ἡμέρος» (Δὲν) γράφει ὁ ἀρχισυνμοιρτής Μιχαή-
λως καὶ ὁ καθηγητὴς οὗτος ὁ σοφὸς τῶν Βουλγάρ-
ων, ὁ ἀνεγνωρισμένος ὁργανωτὴς σιφῶν ληστρι-
κῶν καὶ κακοῦθων ὁλοφόνων, καθ' ὅλου μὲν τοῦ
ἐλληνικοῦ τύπου, ἰδιαιτάτα δὲ κατὰ τοῦ «Ἀγῶνος».

Ὅλος μάλιστα τούαντιον χαίρομεν ὑπερβαλλόντως
ἀισθανόμεθα ὑπερηφανίαν, ὅταν βλέπωμεν, ὅτι οἱ
ἐλλοχέονται τῶν Βουλγάρων, οἱς ὁ Μιχαηλῶσκης,
ἐξῶσι τὸς ἡμέρας ὅσον ὁ περίστος οὗτος τοῦ
Σαράφω καὶ τοῦ Τσάνσηφ συνεταῖρος, ὅταν ἡ
βουλγαρικὴ παιδεία δὲν ἔχει κρίσιν πρὸς τὸν
ἐπιδειξῇ ἡ καθηγήτας βυθίζοντας τὴν γραφίδα
των εἰς τὸ αἷμα δολοφονοῦμένων, ὑμνοῦντας κα-
κουργήματα, ὅσα τὸ τῆς Γριτσίστης καὶ τοῦ
«Γουαδελουί», ὑβρίζοντας ἀμυναν, οἷαν ἡ τῆς
Ζαγοριταίνης, χαίροντας δι' ἀνδραγαθίας, οἷαι αἱ
κατὰ τῶν ἐλλήνων τῆς Φιλιππουπόλεως ἐκπαι-
δευτήριον.

Ἐκφύλους καὶ διεφθαρμένους ὀνομάζει ἡμᾶς
τοὺς «Ἑλλῆνας» ὁ Μιχαηλῶσκης ἐν τῇ ἐφημερίδι
του, ἀδελφὴ ἡ ἐπονιδιστὸς φυγοῦσα ἐν τοῖς θεο-
σλικῶς πεδίοις ἐλληνικῇ φουσανέλλα ἐξυμνεῖται
ὅφ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων αἰὶς καταγαγούσα ἐν Ζα-
γοριταίνῃ ναπολεόντειον νίκη». Αὐτῶν τῶν ἐπι-
βέτων ἀεφύλων καὶ διεφθαρμένων γίνεται πολλὴ
κατάχρησις ἐν Βουλγαρίᾳ, κατακόρον δὲ ἀκούομεν
νὰ μᾶς ὑβρίζουν οἱ Βούλγαροι διὰ τὰς ἐν Θεσσα-
λίᾳ ἡμῶν ἡττάς.

Μάλιστα, κύριε Μιχαηλῶσκη, ἡττήθημεν, ἀλλ'
ἐπολεμήσαμεν κατὰ τυράννου, πρὸ τοῦ ὁποῦ οἱ
Φερδινάνδος παρουσιάζεται φορῶν τὸ φέσι. Ἡττή-
θημεν, ἀλλ' ἡγωνίσθημεν ἐν γνώσει, ὅτι θὰ νικῇ
ὁ ἡμῶν, κατ' ἐχθροῦ, οὐ λείγει ἡ Βουλγαρία τὰ
κράσπεδα τοῦ αἵματος ταραχῶν ὁρόν. ὅταν ἀκριβῶς
οἱ Ἑλλῆνες ἐξεγείρονται κατ' αὐτοῦ Ἡττήθημεν,
ἀλλ' ἐπαλαίσμας εἰς κατὰ δέκα, μετὰ τῆς τοῦ
1870 πρὸς ὅλα τοῦ 1897, ἀλλ' ἐνόπλιος κατ' ἐ-
νόπλιον Ἡττήθημεν πολέμου, ἀλλ' ὅχι δολο-
φονίας. Καὶ συντεριβόμενοι ἐτι δὲν ἐλησμονή-
σαμεν τὰς παραδόσεις τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Καθ'
ὅν χρόνον ἐχύντο ἐν τοῖς θεσσαλικῶς πεδίοις τὸ
αἷμα τῶν εὐγενεστέρων τέκνων τῆς Ἑλλάδος, δὲν
ὑβρίζομεν, δὲν ἐκακοποιούμεν, δὲν ἐκρίνομεν τὰς οἰ-
κίας καὶ τὰ σπλοία τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Χαλκιδί-
Τούρκων, ὡς ἐπράξαν ὁ βάρβαρος καὶ κτηνωδὴς
ὄχλος τῶν συμπατριωτῶν σὰς ἐν Φιλιππουπόλει,
ὡς ἐπράξαν οἱ συνάδελφοί σας καθηγηταὶ τοῦ βουλ-
γαρικοῦ γυμνασίου, ὅπου κἀλλιον δύναται νὰ ὀνο-
μασθῇ ὁ θρητορεῖον, ἀγοντες τοὺς μαθητὰς των
καθ' ἐλληνικὴν τυπογραφίαν, κατὰ τῆς Μα-
ρακλείου σχολῆς κατὰ τῶν Ζαγοριτῶν. Τούτους
γενναίους εὐχαρίστως καταλείπομεν εἰς τοὺς
Βουλγάρους καὶ εὐχόμεθα τοιοῦτο πάντοτε νὰ εἰ-
ναὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

Ὅλα θνήσκουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, πλην τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ χρόνου. Ἀναμεινόμεν τὰς βουλὰς
ἐκείνων καὶ τὰς ἐπενεργείας τούτου. Ἰσως εὐδοκί-
σωσιν ἀμφοτέραι αἱ δυνάμεις αὗται καὶ μᾶς κατα-
στήσωσι γείτονες. Τότε θὰ ἴδῃτε, ἂν φεύγῃ ἐπο-
νειδιστὴς ἡ φουσανέλλα ἡ διώχῃ ἀνάνδρους φυ-
γάδας, γενναίους μόνον ἀνδειχθέντας, μέχρι τοῦδε
τοῦλάχιστον, ὅταν φονεύσῃ διδασκαλίας καὶ
βρέφῃ.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδῆν δικηγόρον
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5

Ἡ χεῖρ ὑπογράφει δὲν ἀποδίδονται

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Οἰοῦνται ὡς ἀπληρῆσαι τῆς ἀληθινότητος πνευματι-
κῆς παρηγορίας τοῦ οἰκουμένου ἀρχαιολογικοῦ συν-
εδρίου ἰκοῦνται ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ νῦν παρ'
ἀνδρῶν διαπρεπεστάτων ἐν τοῖς γράμμασι φωναὶ ὅχι
μόνον θαυμασμοῦ πρὸς τὴν ἀθάνατον δόξαν τῆς ἀρ-
χαίας Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ συμπαθείας ἀναμεικτοῦ
μετ' εὐφροσύνης ἐκπληξέως διὰ τὰς προόδους αὐτῆς
πρὸς τὴν Νέαν Ἑλλάδα.

Τοιαύτας φωνὰς ἡκούσαμεν κατ' αὐτὰς ἐξ Ἰτα-
λίας τοιαύτης φωνῆς τὴν μεμαρτυμένην ἡχὼ φέ-
ρει ἡμῖν ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτοῦ ὑπερπόντιος ὁ
ἐξ Ἀμερικῆς ἀνεμος.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Σικάγῳ Πανεπιστημίου
Ἰερώνυμος Ράιμονδ ἐν διαλέξει, ἣν πρὸ τινος
χρόνου ἔδωκε πρὸς πολυπληθεστάτου ἀκαδητηρίου
Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, εἶπε περὶ τῆς Νέας
Ἑλλάδος σὺν ἄλλαις καὶ ταῦτα:

«Εὐχάριστον πρέπει νὰ εἶναι εἰς ὅλον τὸν κό-
σμον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἰνακτᾷ νέας
δυνάμεις καὶ ἐτι ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ εἶναι νὰ καθι-
στᾷ τὸν βίον εὐχάριστον καὶ πλούσιον εἰς τὰς γνώ-
σεις. Οἱ Ἑλλῆνες ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι, ἐμπνέονται
ὅπου ὕψηλων ιδεῶν, τὰς ιδέας δὲ ταύτας διετήρησαν
ἐν μέσῳ τῆς δουλείας ἐκατοντάδων ἐτῶν καὶ
τὰς διατηροῦσι νῦν ἐν μέσῳ τῆς ἐλευθερίας, ἐν ἡ
δύναται νὰ τὰς ἀναπτύσσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ.

» Ἀλλὰ ἔθνη προσεπάθησαν νὰ καταπνίξωσιν
ἐμπορικῶς καὶ πολιτικῶς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ κατὰ
τὴν γνώμην μου προσέθηκεν ὁ κ. Ράιμονδ, αὕτη
ἀντὶ νὰ ὑποκύβῃ δεικνύει σημεῖα μεγάλης ἐμπορι-
κῆς προόδου, τὴ δὲ ἐκπαιδευτικὴν τῆς σύστημα
εἶναι ἐν τῶν καλλιτέρων τοῦ κόσμου.

» Καὶ σήμερον αἱ Ἀθῆναι εἶναι ὁ φάρος τῆς Ἑλ-
λάδος τὸ κέντρον τῆς παιδείσεως καὶ τῆς τέχνης,
ὅπου καὶ λαμπρὰ κτίρια κέκταται καὶ διὰ τῶν ὁ-
ραίων του μνημείων δεικνύει τὸ ἐνδοξον παρελθόν.

Ἀλλ' ἡ γνώμη τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνδρὸς δὲν
εἶναι μεμονωμένη, οὐδὲ προσποιητὴ καὶ κατὰ χάριν
ἐκφερομένη. Εἶναι γνώμη παντὸς ἀνθρώπου ἐπι-
σκεφθέντος τὴν Ἑλλάδα καὶ διατηροῦντος ἐν τῇ
καρδίᾳ του τὴν ἀρετὴν τῆς εὐκρινείας, τῆς φιλα-
ληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης πρὸς λαόν, ὅστις ἔχει
μὲν τὰς ἐλλείψεις του, ἀλλὰ καὶ κατάρθωσε τὸ
θαῦμα τὸ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ, νὰ διετηρήσῃ
τὰς πλείστας καὶ μεγίστας τῶν ἀρετῶν τῶν προγόν-
ων του. Τοῦτο κνταλαμβάνεται πᾶς ἐρχόμενος εἰς
Ἑλλάδα, τοῦτο εἶδον οἱ ὑπερεξακόσιοι σοφοὶ Εὐρώ-
πης καὶ Ἀμερικῆς, οἵτινες με

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound into the book's spine, showing the inner structure of the binding. The overall tone is warm and slightly yellowed, consistent with the age of the document.